

[Skatteministeren]

lønstigninger. Lovforslagene indeholder desuden finansiering af skattelettelsen.

Baggrunden for forslagene er, at regeringen anser en lettelse af personskatterne i kombination med meget lave lønstigninger ved de kommende overenskomstforhandlinger for at være afgørende for, at Danmarks lønkonkurrenceevne fortsat kan forbedres. Kun herigennem kan der sikres en varig forbedring af beskæftigelsen og en højere økonomisk vækst, samtidig med at den positive udvikling på betalingsbalancen fastholdes.

Regeringen foreslår, at bundfradraget for 6 pct.-skatten i 1991 hæves fra de nuværende 155.100 kr. til 200.000 kr. med fortsat fuld overførselsret mellem ægtefæller.

Langt hovedparten af de fuldtidsbeskæftigede betaler i dag 6 pct.-skat, men over halvdelen af 6 pct.-skatteyderne har sådanne indtægtsforhold, at den foreslåede forhøjelse af bundfradraget vil bevirke, at de ikke længere skal betale 6 pct.-skat. Disse skatteydere opnår således en egentlig sænkning af marginalskatten.

Foruden lettelsen af 6 pct.-skatten foreslår regeringen at nedsætte a-kassekontingentet og at forhøje børnefamilieydelse.

Som et led i den begyndende afgiftstilpasning er der desuden afsat en pulje på 1 mia. kr. til nedsættelse af punktafgifterne på grænsehandelsfølsomme varer.

Selskabsskatten foreslås nedsat fra 40 pct. til 38 pct. Desuden foreslås det, at selvstændigt erhvervsdrivende, der kan benytte virksomhedsordningen, på ny får mulighed for at blive beskattet med samme skattesats som aktie- og anpartsselskaber. Det sker ved, at virksomhedsskatten sænkes fra 50 pct. til 38 pct.

Forslagene om lettelser i personskatterne m.v. er fuldt finansieret ved omlægninger i skatte- og afgiftssystemet.

Blandt omlægningerne er fjernelsen af nogle u hensigtsmæssigheder i skattesystemet, f.eks. i forbindelse med beskatningen ved konkurs og akkord og mulighederne for skattespekulation ved lånefinansierede investeringer i værdipapirer i udenlandsk valuta (de såkaldte »austral-dollar-arangementer«).

Der er lagt stor vægt på at fjerne eller ændre skatteregler, som forvrider virksomheders og andres økonomiske dispositioner. En række af finansieringsforslagene er endvidere motiveret med, at der skabes bedre overensstemmelse mellem forholdene i Danmark og resten af EF.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale disse til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Styrket beskæftigelsesindsats for unge under 25 år m.v.).

(Lovforslag nr. L 15).

Indførelse af ungdomsydelsen for de under 20-årige, der modtager kontanthjælp, er det første led i gennemførelse af aktivlinien.

Det er derfor naturligt, at næste led i en forstærket aktiverende indsats koncentrerer sig om unge mellem 20 og 25 år.

På grundlag af arbejdet i Fase 2-udvalget stiller regeringen derfor følgende forslag, der tager sigte på at fremme og udbygge den aktiverende indsats for de 20-24-årige, der modtager passive ydelser:

1. Kontanthjælpsreglerne for unge under 23 år justeres således, at de unge skal have indtægter i en længere periode, før de er berettigede til at få kontanthjælp efter samme regler som personer over 23 år.

2. Ungdomsydelsen udvides med en årgang, således at kommunerne får pligt til at tilbyde beskæftigelse mod ungdomsydelse til unge under 21 år.

3. For de lidt ældre unge foreslås indført en beskæftigelses- og uddannelsesordning. Ordningen går ud på, at kommunalbestyrelsen får pligt til at give modtagere af kontanthjælp, der er fyldt 21 år, og som er under 25 år, et tilbud om uddannelse eller beskæftigelse, når de modtager kontanthjælp på grund af ledighed. Pligten til at give tilbud indtræder, når den unge har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 12 måneder. Økonomien i ordningen tilrettelægges således, at kommunerne i gennemsnit kan give de unge tilbud efter 9 måneders ledighed.

Den pligtmæssige beskæftigelse har et gennemsnitligt omfang på 30 timer pr. uge i 5 måneder. Dette forslag, der foreslås at træde i kraft den 1. januar 1992, skal ses i sammenhæng med arbejdsministerens forslag til ændring af lov om kommunal beskæftigelsesindsats, hvorefter kommunen eller amtskommunen får hjemmel til at fastsætte arbejdstiden på beskæftigelsesprojekter for unge under 25 år.

[Socialministeren]

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Den Sociale Pensionsfond. (Udvidelse af fondens investeringsmuligheder).

(Lovforslag nr. L 16).

Med forslaget ønsker regeringen at give fonden samme mulighed som andre fonde, forsikringsselskaber m.v. for at investere i indeksobligationer.

I forbindelse med gennemførelsen af lovgivningen om indeksregulerede realkreditlån i foråret 1982 blev det lagt til grund, at udtrykket »obligationer« ikke omfatter indeksobligationer. Som følge heraf er der i lov om forsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med pensionskasser givet udtrykkelig hjemmel til, at disse institutioner kan købe indeksobligationer.

Da indeksobligationer nu indgår som en væsentlig og almindelig del af det danske kapitalmarked, må det anses for rimeligt og naturligt, at også Den Sociale Pensionsfond får mulighed for at købe disse obligationer.

Med lovforslaget tilsigtes ikke i øvrigt nogen ændring af de hidtidige principper for placering af fondens midler.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvilige og hurtige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Herved har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Erhvervsfond.

(Lovforslag nr. L 17).

Den hurtige udvikling i central- og østeuropæiske lande mod en markedsøkonomi og den dermed forbundne økonomiske usikkerhed i forbindelse med investeringer og salg af varer til disse lande har gjort det nødvendigt, at der i forbindelse med eksport til disse lande tages særlige omstændigheder og hensyn i forbindelse med ansøgninger om garantier og kautioner for eksport hertil.

Forslaget indebærer derfor en ændring af lov om Danmarks Erhvervsfond, hvorved der i perioden 1991–95 etableres en særlig facilitet på 5 mia. kr. til garantier og kautioner fra Eksportkreditrådet ved eksportforretninger til Central- og Østeuropa.

De 5 mia. kr. tages af den samlede ramme på 50 mia. kr., der er etableret under Erhvervsfonden for almindelige eksportforretninger.

Faciliteten skal både bidrage til udviklingen af en markedsøkonomi i disse lande og hjælpe danske eksportører med den fornødne garantigivning m.v.

Lovforslaget vil i hvert af finansårene 1991–94 medføre en merudgift på 100 mio. kr. til hensættelser, idet det skønnes, at ydelsen af disse garantier og kautioner i et vist omfang er forbundet med større økonomisk risiko end eksportforretninger i øvrigt. Efter 1992 tages spørgsmålet om hensættelser op til revurdering i lyset af den faktiske udnyttelse af garantirammen.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. (Finansiering og ydelser for 2.–5. ledighedsdag, omlægning af dagpengeugen, bidrag for beskæftigelse med supplerende dagpenge, rådighedsforpligtelsen, dagpengeret ved støttet arbejde, nedsættelse af medlemsbidraget m.v.).

(Lovforslag nr. L 18).

Forslaget indeholder flere elementer, der tager sigte på at medvirke til at forhindre utilsigtet anvendelse af arbejdsløshedsdagpenge samt afhjælpe arbejdsmarkedets strukturproblemer.

Forslaget indeholder endvidere en væsentlig nedsættelse af lønmodtageres medlemsbidrag til arbejdsløshedsforsikringen.

Forslaget indeholder endelig en teknisk omlægning af dagpengeugen og en forbedring af statistikgrundlaget.

Det er regeringens opfattelse, at der i bestræbelserne på at løse arbejdsmarkedets strukturproblemer må arbejdes med at begrænse dagpengesystemets tilskyndelse til midlertidig ledighed ved hjemsendelser.

Der er ikke i dag en tilstrækkelig tilskyndelse til aftalemæssigt at finde løsninger, der er afstemt efter de særlige ydre betingelser, der gør sig gældende i visse brancher. I stedet udnyttes